

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 7 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Bruxelles – Belgia) – Office national de l’emploi (ONEm)/M, M/Office national de l’emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

(Sprawa C-284/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 45 TFUE i 48 TFUE — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 15 ust. 2 — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 67 ust. 3 — Zabezpieczenie społeczne — Zasiłek dla bezrobotnych mający na celu uzupełnienie dochodów z zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy — Przyznanie tego świadczenia — Ukończenie okresów zatrudnienia — Sumowanie okresów ubezpieczenia lub zatrudnienia — Uwzględnienie okresów ubezpieczenia lub zatrudnienia ukończonych zgodnie z ustawodawstwem innego państwa członkowskiego]

(2016/C 211/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Office national de l’emploi (ONEm), M

Strona pozwana: M, Office national de l’emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

Sentencja

- 1) Artykuł 67 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 592/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie odmówiło sumowania okresów zatrudnienia niezbędnych, aby umożliwić ubieganie się o zasiłek dla bezrobotnych mający na celu uzupełnienie dochodów z zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, gdy świadczenie pracy w ramach tego zatrudnienia nie było poprzedzone żadnym okresem ubezpieczenia ani zatrudnienia w tym państwie członkowskim.
- 2) Rozpatrzenie przedstawionego pytania drugiego nie wykazało żadnej okoliczności mogącej wywrzeć wpływ na ważność art. 67 ust. 3 rozporządzenia nr 1408/71, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem nr 118/97, zmienionego rozporządzeniem nr 592/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 kwietnia 2016 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – Niemcy) – Wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych przeciwko Pálowi Aranyosiemu (C-404/15), Robertowi Căldăraru (C-659/15 PPU)

(Sprawy połączone C-404/15 i C-659/15 PPU) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania — Podstawy odmowy wykonania — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 4 — Zakaz nieludzkiego lub poniżającego traktowania — Warunki pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim]

(2016/C 211/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Sentencja

Artykuł 1 ust. 3, art. 5 i art. 6 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że w obliczu obiektywnych, wiarygodnych, dokładnych i należyście zaktualizowanych danych świadczących o istnieniu nieprawidłowości, czy to systemowych lub ogólnych, czy dotyczących niektórych grup osób, czy też niektórych ośrodków penitencjarnych, w odniesieniu do warunków pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim wykonującym nakaz organ sądowy powinien sprawdzić w sposób konkretny i dokładny, czy istnieją poważne i sprawdzone podstawy, aby uznać, że osoba objęta europejskim nakazem aresztowania wydanym w celu przeprowadzenia postępowania karnego lub wykonania kary pozbawienia wolności będzie ze względu na warunki jej pozbawienia wolności we wskazanym państwie narażona na rzeczywiste niebezpieczeństwo nieludzkiego lub poniżającego traktowania w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w razie przekazania do wspomnianego państwa członkowskiego. W tym celu powinien on wystąpić o przekazanie informacji uzupełniających do wydającego nakaz organu sądowego, który po zwróceniu się w razie potrzeby o pomoc do organu centralnego lub jednego z organów centralnych wydającego nakaz państwa członkowskiego w rozumieniu art. 7 wspomnianej decyzji ramowej powinien udzielić rzeczonych informacji w terminie wyznaczonym w takim wniosku. Wykonujący nakaz organ sądowy powinien odroczyć podjęcie decyzji o przekazaniu zainteresowanej osoby do czasu uzyskania informacji uzupełniających umożliwiających mu wykluczenie istnienia takiego niebezpieczeństwa. Jeśli nie można wykluczyć istnienia wskazanego niebezpieczeństwa w rozsądnym terminie, wspomniany organ powinien zdecydować, czy należy umorzyć procedurę przekazywania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2015;
Dz.U. C 59 z 15.2.2016.

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 8 grudnia 2015 r. w sprawie T-525/14
Compagnie générale des établissements Michelin przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej
ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 12 lutego 2016 r. przez Continental Reifen
Deutschland GmbH**

(Sprawa C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Continental Reifen Deutschland GmbH (przedstawiciel: adwokaci S.O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes, J. Schumacher)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Compagnie générale des établissements Michelin

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 8 grudnia 2015 r. w sprawie R-525/14 w całości;
- przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpatrzenia stopnia samoistnego charakteru odróżniającego kolidujących ze sobą oznaczeń, w tym elementów, które tworzą te oznaczenia, oraz stopnia podobieństwa między owymi oznaczeniami;